

ŠESTÁK

**Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 64, vydáno pro vnitřní potřebu - 1.října 2005, nákladem 55 výtisků**

HELP 2005

Oddílová rada

V rámci projektu HELP na který se nám podařilo získat grant z ústředí Junáka, jsme do oddílu pořídili 4 kvalitní vysílačky (7500,-Kč). V tuto chvíli jsou ve správě u Dazula.

Projekt DBCB (Březiny) byl ohrožen podáním námítky na průběh veřejné soutěže polečností POZIMOS a.s. (umístila se jako poslední). Podáním námítky se blokuje podepsání smlouvy s výhercem soutěže na 60 dnů (2měsíce). V takovémto případě by na postavení a kolaudaci zbývalo 7 měsíců (včetně zimy) a projekt by se nestihl realizovat, což by znamenalo, že bycho museli všechny peníze vrátit! Na apel místostarosty Vsetína pana Kudlíka a starosty Vsetína pana Čunka byla 13.9.2005 námítka společností POZIMOS a.s. vzata v plném rozsahu zpět.

Problém Žízáli družiny trvá - hledá se schopná rádkyně.

Z HELPU vyšel v deníku PRÁVO 12.9.2005 článek s nadpisem „Skauti hledali v lesích havarované letadlo“. Článek přetiskujeme uvnitř čísla.

Na družinovkách ratibořských a kateřinockých světlušek a vlčat bylo předposlední zářiový týden 14 a 15 lidiček (bez vedení). To je fantastické !

Oddílové www stránky <http://sestka.skauti.cz> registrovaly v době uzávěrky cca 6850 - během měsíce zaznamenaly cca 350 přístupů. Na naše stránky existuje na jiných

Na ŠESTÁKU č.64 se podíleli: Dazul, Romík, Fijalka, Trpka (2.D), Janina, Zub, Kecka, Klíště, Brumla, <http://www.skauting.cz/denvkrojich/>, www.skauti.cz, web Ještěrek, R.Stoklasa-PRÁVO, LAČHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího čísla ŠESTÁKU je v neděli **30.10.2005**.

Narozeniny v říjnu

3.10.1990 - Fialka, 5.10.1991

- Violka, 5.10.1982 - Miris,

15.10.1977 - Zub, 21.10.1986

- Sněhula, 20.10.1989 -

Čeči, 23.10.1981 - Anita,

30.10.1992 - Cipísek

www asi 30 odkazů - velmi zajímavý je ze stránek kazatele Petra Kučery z Církve bratrské z České Třebové. Na svých stránkách (<http://www.ctrebova.cz/cb/index.php?akce=kazatel>) v sekci „oblíbené odkazy“ v oddílu „inspirace pro práci s dorostem a mládeží“ je u odkazu na šestkařské stránky uvedeno „stránky výborného skautského oddílu“.

Fanta, Fijalka a Chytrý pomohli Míši (maminka od Máty a Máji, která bude šéfovat DBCB) s prezentací DBCB na vsetínském Dnu bez bariér. Moc díky!

V Březinách se už staví !!!! Hurá! Už se taky řeší první problémy - celá stavba se posouvala o 3 metry na pozemek obce Kateřinice (tím pádem bude zapotřebí přikoupit část pozemku). V tuto chvíli už by měly být vybetonované základy. Foto z 22.září 2005.

Na čem stavím

(Zub) Ano, mohlo by jít o článek s tematikou výstavby DBCB v Březinách, ale není tomu tak. I když při hlubším zamyšlení s tím může dost souviset.

Teď jde spíš o spolehlivost, zodpovědnost, um a ochotu. Vlastnosti se kterými bych se moc rád potkával.

Teď ale konkrétně. Na čem stavím? Na **maličkostech**, ze kterých pak můžou vzniknout velké věci. Jestliže já nebo někdo jiný dostane malý

úkol (najít vlak, autobus, připravit hru...) a není

schopen ho splnit, i když jeho schopnosti to umožňují, je něco v nepořádku a hlavně každý to vidí a dotyčný je v pozorování.

Pravda, když se mi něco povede nikdo si nevšimne, ale to už je život a hlavně to neznamena to, že nemůžu dostat větší úkol. Když ale nejsem schopný udělat maličkost, jak můžu dostat velký úkol?

Všichni vás pozorují, hledají a vidí. Pak se to naskládá a je to hotové, zametené.

Nikdo po vás nic nechce, radši, ať to nezkazíte. Když se nezdaří velký úkol je to špatné, ale může se to stát. Byl to přece velký úkol, ale ty malé, ty co zvládnete ty se neomlouvají. Chápete kam tím mířím? **Nekašlete na maličkosti.** Stejně jak vidím já, vidí i ostatní a jednou zjistí, že po vás nikdo

RADŠI NIC NECHCE a marně budete pátrat v paměti proč.

Jestli jste se v tom někdo poznal je to napsáno na vás, na všechny, na nikoho, na mě a možná i na

TEBE.

**Dokonalost se skládá z maličkostí,
ale dokonalost není maličkost !**

Vyčerpávající informace
o letošním „Jamboree
On The Internet“
najdeš na **http:**
//www.skauting.cz/
jotajoti/

Jamboree On The Air Jamboree On The Internet

Zapiš si do kalendáře datum **15. a 16. října 2005**, kdy se budou konat Jamboree On The Air a Jamboree On The Internet. Očekává se účast okolo půl milionu skautů z celého světa, takže u toho přece nemůžeš chybět!

Umíš švédsky? Ne? Nevadí! Stačí Ti čeština nebo jakýkoliv jiný jazyk, který ovládáš. Umíš zacházet s počítačem nebo jsi beznadějně okouzlen vysílačkami? Chceš si prostě jen tak povídat se svými vrstevníky o tom, co dělají ve volném čase, jak vysoké tam u nich mají hory, jestli mají na táboře podsady a jestli už slyšeli tu novou pecku od Karmy? Pak jsi tady správně! To vše a mnohem víc Ti nabízí Jamboree On The Air a Jamboree On The Internet. Pokud máš trochu trpělivosti a přečteš si tento web, stejně zjistíš, že se na něco potřebuješ zeptat. Ti línější se zeptají hned. Ale od toho tady jsme. Ptejte se a těšte se na **15. a 16. října 2005!**

Pro letošní ročník JOTA/JOTI jsou vypisány následující soutěže:

- [Jak se řekne...](#)
Víte, jak zní v nejrůznějších jazycích první bod skautského zákona?
- [Největší vykopávka](#)

Sestavte prastarý počítač, zapojte ho do JOTI a přihlašte ho do soutěže!

- [Nejlepší recept](#)
I o JOTA/JOTI víkendu se musí něco jíst...
- [Nejhezčí SSTV obrázek](#)
Soutěž o nejhezčí přijatý SSTV obrázek během JOTA
- [Nejdelší JOTA spojení](#)
Povídejte si s protějším oddílem dokud vydrží baterka

• Už jste zkoušeli, jak jste připraveni zvládnout obtížné situace? Už jste navštívili portál provozovaný Junákem • [www.budpripraven.cz?](#) Najdete zde interaktivní hru, která vás provede množstvím modelových situací, se kterými se můžete setkat v běžném životě a měli byste si s nimi umět poradit. Jak pomoci kamarádovi, který se vyboural na kole, jak si poradit s člověkem, který mě obtěžuje, co dělat, když doma začne hořet...?

• Chystáte se udělat si družinové, oddílové či střediskové webové stránky? Pak je právě schůzka na internetu tou dobrou příležitostí podívat se, že spousta takových stránek už existuje, čím jsou zajímavé, k čemu členům oddílů slouží apod. Prohlídněte si takové stránky, nechte se inspirovat. Na • [www.skaut.cz/krizovatka](#) najdete rozcestník těchto webů.

Pro družiny, které mají zájem se JOTI zúčastnit, je 15. a 16. října 2005 k dispozici nonstop internet a 2 počítače u Dazula doma - stačí se minimálně týden dopředu domluvit s Dazulem nebo Iřčou.

Nejprve tu byla výzva olomouckých skautů k realizaci velmi originálního nápadu:

Vaši brášci a sestřičky z Olomouce, z Holomóca z kraje tvarůžků a syrečků... vás všechny vyzývají k spoluúčasti na nakrojeném dni... tedy dni v krojích! Přidáváme se k těm kteří si myslí, že je dobré, aby skautování překračovalo hranice oddílů, středisek, měst... Den v krojích má být takovou akcí. Přijďte se k nám je to tak jednoduché. A v jednoduchosti je přece krása.

Chceme vás nalákat do další společné akce všech skautů a skauetek v republice která proběhne dne 20. září 2005.

Akce je určena všem, jak světlušká, vlčatům, skautkám, skautům, R+R, ale i činovníkům a oldskautům.

Chceme oslovit všechny skauty a to hned z několika důvodů. Bude to jeden den, kdy budeme všichni na sebe myslet, možná zažijeme takový ten pocit sounáležitosti, že v tuto chvíli v celé republice se pohybují skauti v krojích, můžeme se potkávat, sdružovat se, možná to bude pro některé i společné téma k navázání rozhovoru, chceme nakazit i ostatní - nalákat do skautu a chceme prezentovat skauty na veřejnosti. Důvodů je jistě víc, věříme že si ten svůj důvod každý najde.

SMS od Páji: „Tati, ve škole jsou všichni v krojích – co to znamená?“

Ferda (1.D): Hmmm, stydět jsem se nestyděla já v kroji, ale neskauti mě zdravili méně hlasitě než normálně:) tsss!

Mája (1.roj): ... tak já vám povím byla sem ve škole

jediná...docela sranda...všeci sa na mě tak divně dívali, hlavně ty malé namyšlené prvačky co si myslí že mají všecku krásu světa...nikoho jiného sem nepotkala ani ve městě.buď tu nejsou skauti a nebo sa za to že sou stydí což já fakt ne..tož tolik mé postřehy ze dne v krojích:o)

kOča (1.D): Tak já tedy napíšu, bylo to pohoda, jsem asi exhibicionista ;-). Nevadilo mi, že se za mnou každý otáčel, hlavně v obchodech, když se lidi nudí-studovali můj kroj. Nezaznamenala jsem jedinou posměchu či nadávku, buď byly potichu, nebo že by nebyly ;-). No, ale kdybych měla chodit v kroji častěji, změnila bych střih a materiál...

Zachy (2.D): Každopádně na gymplu si asi konečně uvědomili,naši početní sílu=)hlavně když nás bylo asi 30 před vrátnicí.Ty výrazy profesorů byly skvělé!

Boudička (rover 4.stř. Olomouc) ... učitel ho vyvolal se slovy „co půjdeš udělat čest uniformě“? A byla z toho jednička z Fyziky!

Co, půjdete udělat „čest uniformě“ i příští rok?

Přinášíme čtenářům ŠESTÁKU další ze série rozhovorů s jednotlivými vůdci oddílů našeho vsetínského střediska. Dnes představujeme 1.roj světlušek. Rozhovor proběhl elektronickou formou na konci července 2005.

Romíku, můžeš stručně představit váš oddíl?

Oddíl nejmladších skautek na Vsetíně (nejmladší má sedm a nejstarší světlušce je 11). V oddíle je nyní 27 světlušek, 23 bylo na táboře.

Řekni pár slov o vedení vašeho oddílu.

Na vedení oddílu se aktivně podílí 4 lidé, dva nad 18 let, Anfiska- ZVO a Romík - VO, další ZVO je Mája, které bylo v srpnu 18 a rádce oddílu je Muška, která na táboře oslavila 15.narozeniny. Dvě z nás studujeme školu s pedagogickým zaměřením. Kolem nás je ještě spousta lidí, kteří nás podporují, pomáhají s přípravou věcí vyprav a tábora.

Pořádá váš oddíl nějaké akce pro veřejnost?

Podíli se na přípravě Valasského zření a chystáme 3. Slet carodejnic.

Jak velký je váš oddíl?

27 světlušek ve čtyech sestkách a 4 lidé ve vedení.

Od kterého roku váš oddíl nepřetržitě funguje?

Od roku 1990, 27.2.

Máte ve vašem oddíle nějakou hodně oblíbenou hru?

Mestecko Palermo, myslím, že je to velmi známa hra. A na tábore frci rimgo a petanque.

Jak proběhl váš poslední tábor?

Skvele, vysel nam clanek ve valassku, je k dispozici u Máji. Tema: Tabor mladych svistu.

Co považujete za největší úspěch vašeho oddílu?

Pri mem nastupu do oddilu zbylo jen 5 členu, ted uz tretim rokem mame stabilni pocet. A nejvetsim uspechem je skvela spoluprace s rodici.

Který problém by váš oddíl potřeboval co nejdříve vyřešit?

Predani vedeni:-) Ve vyhledu dvou let.

Už víš, kdo povede oddíl po tobě?

Jo, Maja

Chceš něco vzkázat ŠESTCE?

Jste super!!!!!!!!!!!!

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde je zachycena téměř každá akce, která se v oddíle předchozí měsíc udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

(Zub) Myslím, že byla povedená, ale může to být jen můj názor.

Začínala hrou se světovými stranami a šílenou šifrou, kterou vyřešili až po mých 20-ti nápovědách. Hledali v Březinách ukrytou sekýrku práce, abysme mohli zahájit nový skautský rok.

Překvapilo mě, že přes prázdniny nezapomněli na své skautské kroje a skoro všichni je měli.

Ještě jsme si povídali o všem možném a hráli „Buldoky“. Ty nedopadli dobře pro mě a Medvěda. Já jsem měl pěkně naraženou ruku a rameno a on pro změnu dostal

pořádnou pecku pod oko, ale vydržel to. Že by to bylo tou mojí naraženou rukou, která předtím ještě nebyla naražená...?

Je jen škoda, že nás nebylo víc.

Skauti hledali v lesích havarované letadlo

(Radovan Stoklasa, PRÁVO, 12.9.2005)

**Zachraňovali zraněné a pátrali po tajných materiálech
Vše v rámci velké terénní hry**

Desítky zraněných z havarovaného letadla zachraňovalo v sobotu v Kateřinicích na Vsetínsku asi tři sta skautů z České republiky i ze Slovenska, kteří se účastnili pátého ročníku největší terénní hry v českých zemích.

Dvacet jedna skautských družstev mělo za úkol najít v lesích na ploše čtyřiceti kilometrů čtverečních vrak letadla, které kromě pasažérů přepravovalo také bedny s tajnými materiály. Záchranářům ztěžovali práci vojáci, kteří měli v úmyslu tragédii utajit.

„Pravidla hry jsme stanovili tak, aby hráči museli prokázat organizační schopnosti i smysl pro improvizaci a vytrvalost,“ uvedl pořadatel Pavel Drábek.

Na úvod ohňostroj

Zahájení hry signalizoval už v pátek o půlnoci ohňostroj, který skautům ukázal přibližné místo dopadu letadla. Na záchranu zraněných měli od tohoto okamžiku šestnáct hodin. „Hráči, kteří se v Kateřinicích účastnili i minulých ročníků, už využili svých zkušeností. Rozestavili hlídky na nejvyšších kopcích a podle ohňostroje rychle určili místo, na které jsme letadlo schovali,“ poznamenal Drábek. Lokalizovat místo tragédie však dokázalo pouze osm družstev. „Ostatní si neuměli poradit a nezachránili žádné zraněné. Svědčí to o náročnosti hry,“ řekl Drábek.

Kromě orientačních schopností museli hráči také prokázat, že ovládají pravidla první pomoci. Způsob, jakým ošetřili zraněné, většinou menší děti ze skautských oddílů, hodnotili zdravotníci a medicí. „Znalosti účastníků hry o první pomoci se oproti minulým ročníkům zlepšily. Myslím, že nikdo ze zraněných by už letos kvůli špatné péči nezemřel,“ řekla zdravotnice Jana Zubíčková. Nejlépe si ve hře vedlo dívčí družstvo ze skautského oddílu ve Vsetíně, kterému se podařilo dopravit k lékaři čtrnáct pasažérů havarovaného letadla.

„Opakoval se výsledek z minulých ročníků, které také vyhrály dívky. Zřejmě je to tím, že si v krizových situacích dokážou zachovat chladnou hlavu a první pomoc ovládají nejlépe,“ řekl Drábek.

Skauti ze Vsetínska pořádají největší polní hru v ČR...

(tisková zpráva Junáka)

Zachraň a zvítězíš!

Takové je motto velké terénní hry Help 98, kterou každoročně pořádají skauti ze Vsetínska. Čtyři stovky hráčů od deseti let mají 16 hodin na to, aby na ploše 40 čtverečních kilometrů našli vrak letadla, zachránili z něj co nejvíce zraněných pasažérů a přemístili do skladů tajný materiál. Smyslem hry je podpořit u zúčastněných týmovou spolupráci, organizační schopnosti, znalosti první pomoci, solidaritu, orientaci v neznámém terénu, improvizaci a vytrvalost.

„V nejmenované zemi došlo k nouzovému přistání letadla, které převáželo materiál s kódovým názvem Beta 2. Prostor pravděpodobné havárie okamžitě obstoupila armáda, která má zájem existenci materiálu utajit...“ To se hráči dozví v úvodu pravidel hry Help 98, kterou skauti z Kateřinic pořádají už popáté. Prvních ročníků se účastnilo několik desítek lidí, letos je přihlášeno tři sta hráčů ve dvaceti týmech.

Úkolem hráčů je najít vrak letadla, dostat se až k němu a uniknout přitom vojenským hlídkám a

vynést ven z hlídaného území co nejvíc tajného materiálu. Kromě Beta 2 však najdou ve vraku i desítky zraněných lidí. „*Jak napovídá motto Zachraň a zvítězíš!, není tajný materiál ve hře to nejdůležitější. Minulé ročníky zpravidla vyhrávaly týmy, které se soustředily na ošetřování raněných a věděly si rady s první pomocí,*“ říká Pavel Drábek, vedoucí vsetínského skautského střediska.

Na Vsetínsko se o druhém zářijovém víkendu chystají 7 – 14členné týmy z celé republiky, jeden dokonce ze slovenského Púchova. Na straně organizátorů se do hry zapojí 50 lidí v rolích zraněných pasažérů letadla a vojáků. Hra začíná za každého počasí pět minut po půlnoci z pátku na sobotu a končí v sobotu odpoledne. Večer se uskuteční vyhlášení výsledků a bude čas na sdílení společných zážitků, promítání filmových záběrů ze hry a oheň.

Tiskovou zprávu sepsala Mauglí - ta se taky postarala, aby byla vyvěšena i s fotkami z předloňska na www.adam.cz, což je takový dost důležitý server pro mládežnické organizace.

(Fialka) Každý rok se na help moc těším a tento rok to nebylo jinak. Pro mě začal tento HELP nějak netradičně už asi 2 týdny před pátkem 9.9., protože sem pomáhala kreslit mapy a jiné mini různé věcičky. No, už je to tady, pátek a já si to s Médů šinu do Březin. Pomalu začínáme shrabávat posekanou travu kolem budoucího ohniště. Už aj začíná přibývat lidí. Tak v poklidu si hrabem a najednou se strhne rozruch kvůli jakémusi červenému autu s nápisem Lachim, které přivezlo 1.hangár. Tož to idem s ostatníma stavít. Potom sa už enom posmetáme a čekáme až bude hlavní organizátorská sešlost v osm. Najednou asi kolem šesté sa do Březin vrátilo auto nenápadné zelenkavé barvy a z něj nečekaně vystoupila Ditka a samozřejmě sme sa jako vždy srdečně objaly na pozdrav. Pak naša velká Janina svolala poradu, co a jak sa má dělat na velvyslanectvích. Mezi tým přivezli 2.hangár, který sme nestavěly, páč Janina mluvila obsáhle a my to do té doby nestihly vyřešit. No čas běžel jak splašená voda a tak už

sme sa pomalu odebírali na svá stanoviště. S Ditů sme sa lúčily tak dlúho,že malý Sam Johan Křepelka Zubíček I. (Janinin pejsek) myslel, že sa zblázní.

Konečně přikálíme na naše velvyslanectví a vidíme,že si nemáme kam rozložit své hebla, protože už sa tam nasáčkovali soutěžící a tak se nasáčkнем do velmi příjemných bodláků.00:05 a už sa startuje.

Všichni odjíždí,odchází no prostě mizí hledat vrak někam do prostoru. Měli sice vidět záblesky na petard na krásné noční obloze, ale protože se vyskyt malý detailní problém - nic moc neviděli. Noc byla nečekaně teplá, takže sme ležaly na mojej karimání jen ve třech vrstvách oblečení. V noci k nám nic moc nechodili. Přišli k nám takoví čtyři borci mírně znavení a pučili si poučovací karimatku, kterou zde zanechal Vyži.

Tož si tak ležíme a najednou přifará BIG,BIG Mitschubishi (nevím jak sa to píše). Tak si říkáme jaký asi borec z něho vystoupí. A z něj nečekaně, ale fakt nečekaně vystoupil Zbrkla. První dvě otázky: Zbrklo si to ty? A tobě už je osmnáct a máš řidičák? No tak sa na mě díval trochu pohledem - babo cos dneska pila, vzal si vízo a zmizel. Noc probíhala v klidu, ale stejně sme spaly nanejvýš 30 minut. Ráno sa nic moc taky nedělo pořád sme žhavily drát s velvyslanectvím na Lazech a ptaly sa jak to vypadá, ale u nich byl taky stav buč zapichnuté vidle v hnoji nebo suchá hadra na dně mořském (překlad: nikdo tu není dost nás to štve). V jedenáct sme dostaly jasný rozkaz z vyšších míst, že im máme když tak ukázat takový decentní okruh kde by to asi tak mohlo být. Tož přijel k nám Čokta a Šotek, ale ti stejně už věděli kde to je. Tak si vzali vízum a zas odjeli. No ani né za chvílu byli zpět aj

se zraněnýma. Tož konečně sa to rozjelo. Po chvíli u nás bylo 20 raněných a 6 Bet. Než Mira přijel už tam bylo kolem 25 raněných a 7 bet. Tož v jednu chvílu po mně chtěli 3 potvrzení o raněných, 4 víza a 2 potvrzení o Betách. Tož decentní zmatek. Najednúc už sů 4 odpoledne a my pádíme do Březin. Tam dostáváme jako organizační team jakúsi dobrú kyselicu a čekáme na vyhlášení. 1. byla skupina V - prý vyvolených, 2.skupina Z, 3.skupina A. Pak už sa enom promítalo a hrálo na různé hudební nástroje a pak se šlo spát. Ráno sa uklízalo a kolem 11 hodiny sa šlo sice dom, ale v jednu sa eště balily hangáry a vezly na svá místečka. Jak sem šla dom sem si říkala tak příští rok zase, ale pak mně došlo,že až za 2 roky...

(Trpka - 2.D) Je něco kolem šesté odpoledne. Stojíme v kruhu, na sobě máme táborové tílka, některé jsou namalované černou tužkou a s napětím očekáváme, kolik jsme tomu letos dali. Doléhá ke mně Dazulův hlas a já přemýšlím, kolikáté místo na nás zůstalo.

„Takže na 8. místě se umístilo 4.středisko, RS družina BEBE z Olomouce.“

Začátek byl skvělý. Žranice v klubovně, po které Wiky bylo tak špatně, že se nemohla účastnit nočního pátrání. Cesta stopem v kamionu. Chudák pan si o nás musel myslet, že jsme něco požily, jak jsme byly nadšené z jízdy. Ve dvanáct, těsně po začátku hry, mě vyrušil telefon od Hobbie. Máme letadlo, Wiky volala, že stáli asi kilometr od toho, kam spadlo. Viděli to úplně z blízka. Jedem za tebou. Toto mi znělo celou dobu, co jsme to zatracené letadlo hledaly.

„Na 7. místě je 3.chlapecký Patoca z Moravské Třebové.“

Rozjásaná skupina přijela asi o 10min později. Svým nadšením mi lezli na nervy. Vždyť jsem chtěla v noci spát a ne hledat letadlo. Na co mám v autě spacák?

„Na 6. místě se je 1. dívčí oddíl ze Vsetína - Ještěrky“. Cože? To je blbost. Vždyť bylo jasné, že vyhrajou. My jsme lepší? Ještěrky? To je divné?

Odjely jsme autem na kopec a každý ukazoval jiným směrem. Měla jsem silný pocit, že moje skvělá taktika selhala. To si ani nemohli zapamatovat, kde to je? Ložili jsme po okolí celou noc, hodinku jsme prospali v sedě a až po svítání jsem zjistila, že Talinda má na sobě jen dvě trička. Myslela si, že jdeme jen na chvíli?

„5. místo obsadila skupina ze střediska Lípa z Kynšperku nad Ohří.“ Zase nic. Tleskáme silněji, protože cítíme, že brzo přijde naše chvíle. No mohli bychom být i třetí, vždyť celé dopoledne jsme

strávili hledáním. Dobře, občas jsme „poslouchali“, sledovali chodící keř, křičely do hor, jestli tam konečně nebudou nějakí vojáci nebo jiné skupiny, nebo si hráli na stébla trávy.

„4. místo získala RS Mafie 011 z Kroměříže.“ Je, to naše. Máme třetí místo. Přesně v to jsem doufala, ale zbytku skupiny jsem nic neřekla, mysleli by si, že jsem se po tom všem zbláznila.

Totíž teprve kolem jedné odpoledne jsme došli na Bludný za zpěvu „tradadá, tradadá, jsme nejlepší, jsme nejlepší“. Jaká ironie. O letadlu se už dávno vědělo a my furt nic. Následoval další telefon od Hobbie: „Letadlo je tam, kde jsme ho celou dobu hledali. Asi 400m od místa, kde jsme ráno i v noci parkovali.“ Bylo mi do breku, poslední zbytky chuti do hry mě opustily.

„Na třetím, bronzovém místě se umístila skupina ze 3. oddílu Spálov, středisko Opava.“ To není možné. Vždyť k vraku jsme dorazili až kolem druhé odpoledne.

Všude plno jiných lidí. Vrhly jsme se do ošetřování. Poslední zbytky sil padly na výstupy do kopce se zraněnými, hádky s vojáky a pokusy o útoky s Betou.

„Na druhém místě je Rozrazil team - posbíráno z celé ČR.“ Přestáváme tleskat silně. Jsme mimo hru. Diskvalifikovali nás? Už chápeme proč Dazul těsně před vyhlášením řekl, že tam ani nemusíme chodit. Zmateně se dívám na ostatní holky. To si nezasloužíme. Copak Hobbie s Žofkou nadarmo jezdily se zraněnými tam a zpátky? Marně jsme tahali nosítka do kopce? Zbytečně utíkali z vězení, hádali se s vojáky, honili se sem a tam, abysme snížili aspoň trochu náskok ostatních skupin?

„A na 1.místě, nevím, jak je to možné, že jsou to zase holky, se umístil 2.dívčí oddíl ze Vsetína.“ To snad ne. Díváme se na sebe, chlámeme se a objímáme. Daly jsme to. Nevíme sice jak, ale nakonec těch 16 hodin úsilí nebylo zbytečných.

(Zub) Letos jsem se rozhodl, že se na Helpu nebudu honit a taky jsem se nehonil. Podíval jsem se jako „štábní kontrola“ téměř všude, což se mi za žádný rok nepovedlo. Proč bych se honil? Bylo přes 50 členů vládního vojska od nás, z 1.chlapeckého, 4.chlapeckého a ogarů z Přerovských Green brains.

Přiznám, že letos to nebylo ono a možná by se dalo i říct, že se mi to nelíbilo. Možná bylo špatně zvolené místo, možná je to jen každý rok téměř stejné, nevím. Spokojení nebyli ani hráči – pátrací týmy. Tvrdí, že si dobře zahráli, ale já jsem byl v terénu a tak vím své.

Díky umístění vraku se za celé 2 hodiny po jeho objevení nepodařilo nikomu nic odnést a věřím, že kdyby se neudělaly opatření ke snížení rizika zastavení vojáky, tak by možná neodnesli nic další 2 hodiny. To už by ale opravdu nikoho nebavilo.

Každopádně počasí nám přálo, tak nádherně teplou noc dlouho nepamatuju, a třeba se nám napříště podaří hru postavit tak, aby byla akční jak jedny z prvních ročníků.

Abych nezapomněl. Chci poděkovat všem zmíněným oddílům, skupinám i jednotlivcům, kteří pomohli ke zdárnému průběhu celé hry – díky, díky, díky.

(Klíště) Scházíme se pomaloučku v Březinách. Stavíme hangáry, dodělávají se drobnosti na které se pozapomnělo. Snažím se utahat světlundy, ale jak sem večer poznala moc to nezabralo. Musím je, ale pochválit. Byly hodné. A musím se jim omluvit za ten ranní odchod, ale voják prostě zapomněl a v přísném utajení jsme nemohli riskovat, že by nás při přesunu zachránci viděli.

Konečně přichází Kecka a při troše napětí se přesouváme k vraku. Namaskovat světlušky, vlčata a už je čekat na zachránce. Dlouho se nikdo neobjevuje a tak si s raněným krátké chvíle čtením knížky. Po pár hodinách se kolem vraku trousí první zachránci. Pro efekt Zub zapaluje dýmovnicu, po chvíli zjišťujeme, že byla se slzným plynem nebo co to bylo, ale pořádně to v očích štípalo.

Ke konci hry se do role zraněných vžívá Mája, já . Kecka se svými červenými, maskovacíma ručkama, zakrvácenýma obvazama vypadá spíš než jako zraněná, jako doktor který se snaží vyrvané vnitřnosti vrátit zpět na místa.

Už se blíží konec balíme vrak a všechen čurbes kolem. Konec je korunován vyhlášením a hraním na kytary, někteří si ho zpřijemnilo požitím sladkého moku☺

Rodičovská Bařinka

17.-18.9.2005

(Zub) Zařizování, zamlouvání, nakupování. V sobotu ráno vylezu z baráku „a do pr...“. Venku pěkně hnusně pršalo. Sakra, co když nikdo nepojede, co s tím vším? Tak si to nějak rozdělíme. Přijede ještě Radek s Anitů a Tuček se Sabčů. Je to dobré, sami tu nebudem. U Karolů ale potkáváme pana Meliše. „Jo, to víte, že jedu.“ Super, aspoň jeden.

V Karlovicích čekáme na Radka, Tucka a ty jejich krasotiny U Románků. Samozřejmě, abychom si dali polévky na oběd, to ne. To dá rozum. Výšlap navrch je náročný. Cosi nemožu rozhýbat nohy, bágl takej není nejlehčí.

Pomály chystáme všechno co je potřeba nachystat a to už z dědiny přicházejí rodiče. Ani nevím v jakém pořadí. Pan Meliš, Sušňovi, Chytří – Zbrankovi a paní Drábková – Irenka, ta tu byla za rodiče. Nedal jsem jí pozvánku, tak sa pozvala sama. To je, co? Pak už sa jenom jedlo, pilo, zpívalo a povídalo. Venku aj v chalupě.

V nedělním dopoledni sa uklidilo a tradá dom. Tak díky a nashledanou příští rok snad už v druhém a ne třetím zářijovém víkendu.

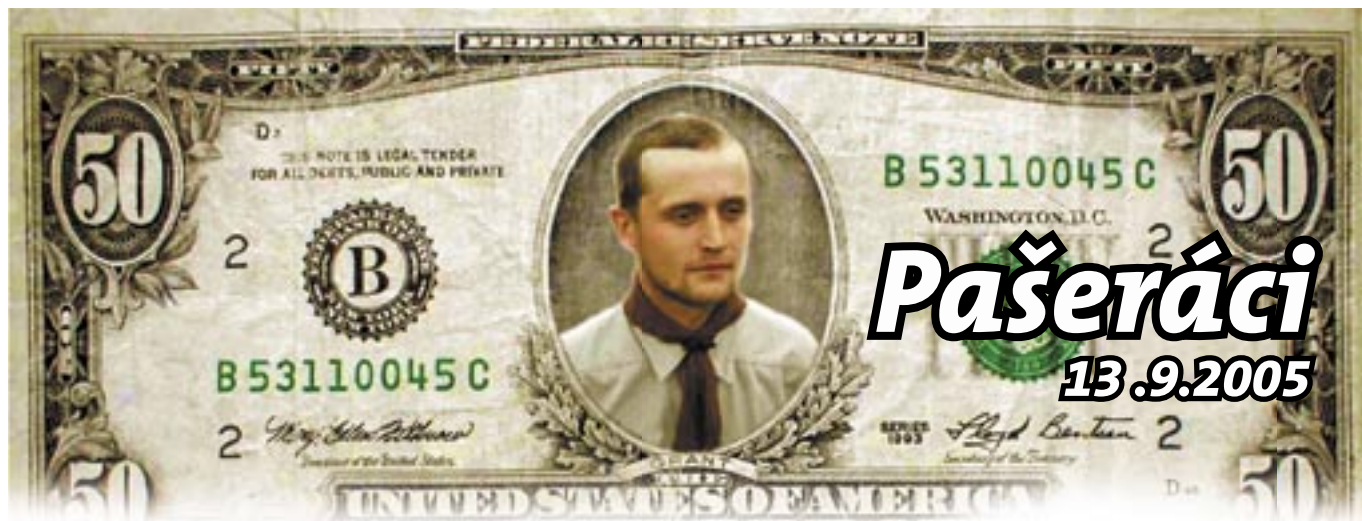
Oddílovka a oddílový pátek - 16.9. a 23.9.2005

(Zub) I když se nás na nich moc nesešlo, tak byly, a byly rozmanité. Poznávali jsme vlajky různých států, připravovali HELP, přepravovali se po způsobu starých Egyptanů pomocí desky a válečků, vyráběli hony na lasa, hráli s balonem a s bedničkami speciální žabí hru – fakt dobré, dělali nástěnku v klubovně, zkoušeli žonglovat s diablem, hráli fotbal a tak bych mohl pokračovat dál. Nebylo to špatné.

Oddílový pátek 23.9.2005 (Klíště) Vybalit, hodit bágl do kouta a tramtadada na Oddílovou. Už mě ani nepřekvapuje, že je tam jen pár lidiček.

Přicházím a už zdálky se ke mně řítí malé světlundy, je to paráda vědět, že se tam na vás někdo těší stejně jako vy na ně.

Rozbalíme brambůrky a dáváme návrhy na výzdobu nástěnky. Pár nápadů padlo a tak světlundy začínají tvořit. Já, Kája a Romča jdem sehnat nějaké pěkně vybarvené listy a Delfínek zatím vybírá fotky a obrázky. Mezi tím ogaři opalovali konce lan. Nástěnka je hotova, už jen uklidit a můžem jít ven. Na hřišti nám ogaři (přesněji Cipísek s Medvědem) jen o bodík utekli v kopání na přesnost. Čas rychle utíkal a tak.... příště. Tramtadadá.

(Janina) V úterý dopoledne se snažím moc nemyslet na to, že odpoledne jsou Pašeráci. Nevím proč, ale vždycky jsem z takových akcí nervózní a mám strach jak že to dopadne. Nedá mi to, ale stejně se mi to pořád honí hlavou – máme všechno nachystané, přijde někdo, bude se jim to líbit.....

A kuš, památeční lístečky, Dazul se mi s nima dělává a já jsem si je zapomněla nastříhat, ale to se všechno stíhá.....

16.15 právě jsem dorazila ke klubovně a co vidím, u kostela už stojí takových 8, 10 děcek, některé tváře jsou známé ale některé nové. Do půl tu ještě pár lidiček přibýlo a vyrazili jsme do Hrabčíc kde se obvykle tlupa pašeráků pohybuje. Když jsem nás

cestou počítala, bylo nás asi 25, docela mě to překvapilo.

Pašeráci pašovali a vymýšleli stále zapeklitější místa pro přenesení věcí. Vojáci se však nenechali zahanbit a tak je posílali z každou nalezenou věcí alespoň dvakrát zpátky. Ale jak už to tak chodí, pašerákum se nakonec zadařilo a tak vyhrála skupinka pod Medvěďovým velením. Snažili se ale všichni.

Rozdali jsme si památeční lístečky, diplomy, ceny, pašeráci si rozdělili svůj lup a šli jsme ke kostelu, kde už čekaly některé maminky. Doufám, že se všem líbilo a se znovu potkáme na Pašerácích II.

(Zub) Celé to způsobil Dazul za účelem, aby se potkali a seznámili vůdci oddílů ze širokého okolí. Byli tam skauti a skautky od Vičat, Dvojkařek, Trojkařů, z Podlesí, Kelča a 2 přístavy z Ostravy (vodní skauti).

Povídali jsme si o všem možném (problémy, klady, zápory, nástupci, tábory, ...) no moc toho bylo. Zjistil jsem, že skoro všude se potýkají se stejnými

nebo podobnými problémy jen s tím rozdílem, že narozdíl od vsetíňáků (Vsetínské středisko - 320 členů) tyto problémy řeší ve 40-60ti členném středisku! Bylo zajímavé pozorovat, poslouchat a hlavně zjišťovat jak velké středisko jsme, a že v našich počtech se tyto problémy řeší rozhodně líp.

Rozhodně to nebyla akce k zahození a určitě bych jel i na další.

Družinové výpravy

29.9.2005

(Fialka) Naša výprava byla na kolách, protože sme si řekly, že nejsme také zdechliny. Tož sraz byl v 13:00, ale někteří jedinci si ještě museli opravit kolo tak sa vyjelo asi kolem půl druhej. Vydaly sme sa na Bystřičku.

Cesta ubíhala a ani sme sa nenadály a už sme byly tam. Podívaly sme sa z jedné strany, ale nám to nestačilo tak sme si to objely a podívaly sa aj z druhé strany. Přes přehradu sa mohlo aj přejít, tak že to přejdem. Dělníci tam cosi ještě dodělávali a řekli nám, že máme jít po takové decentně pokopané cestičce. No to by nebylo tak hrozné, ale nakonci byla brána a nedala sa nijak obejít, tak sme musely kola podt Verči přes zábradlí. Tož musely sme vypadat komicky.

Protože některým vyhládlo, jely sme do restaurace Pepíno. Tam sme si daly všemožné saláty akorát Viola zůstala věrná hranolkom s kečupem. Tak sme to snědly, zaplatily a vydaly sa na cestu, a ejhle malý problém sa nám naskytl. Viola si píchla zadní kolo. Tak sme začaly volat jejím rodičom ti to nebrali, tak Janině ta nám řekla, že zachvílu zavolá a nakonec kohosi napadlo zavolat Médi, aby došla k nám ven a řekla Violčiným rodičom, kdyby byli venku, aby zavolali Violce. Najednou mně volá Janina a zachvilku aj Violčini rodiče. Po složité rozmluvě s Violčinýma rodičama a Janinů sa náš problém vyřešil. Pak už sme nějak v pohodě dojely dom. Tož byla to speška a takej máme o pár zážitků víc.

(Kecka) Jedeme autobusem docela hojném počtu. Ratiboři nastupuje Janina a celkem nás už je 18ks. Na zastávce počkáme ještě na Romču a už si to šmírujem do Austrálie. Už nejsme v České republice ale v Austrálii - zemi klokanů. Jdeme a konečně dáváme pokřik a malou přestávku na dlabenec. Pak jdeme dál a u právního rozcestí vytahujeme lana a skáčeeme, podlézáme no prostě blbnem. Pak ještě společné foto ze škodovky a jdeme dál. Na kopci si zahrajeme na klokany s kapsami a jdeme dál. Na dalším paloučku zastavujeme a hrajeme na mravenečníky ze kterých máme motáky až padáme na zem. Všem už kručí v břichu a tak rozděláváme oheň a jdeme opékat špekáčky a hady s kouskama špekáčku. Všichni se oblizují až za ušima. No někteří mají zašmúrané pusy jak malí čertíci. Hasíme oheň z kaluže opodál a jdeme z kopce. Na louce zjišťujeme, že nejsme nad Ratibořem kde jsme původně měli být, ale nad Hoštálkovou. Z kopce se šúláme a děláme blbosti. Z Hoštálkové jdeme do Oázy na zmrzlinu a pak na autobus. Po pár minutách jsme usoudili že když je ten státní svátek tak autobus asi nepojede a tak jdeme pěkně po svých až domů...

říjen 2005

1.10. – Cross country

7.10. – oddílový pátek

8.10. – Bařinka

14.10. – oddílovka

14.-16.10. – SEČIN

21.10. – oddílový pátek

21.-23.10 – Dinotice (Fanta)

25.10. - Pašeráci II.

28.-30.10. – oddílová výprava

(1. – 2.10. – středisková hra – HRDINOVÉ)

listopad 2005

4.11. – oddílový pátek

5.11. - koncert v kostele

(Žamboši, M.Trchová, Š.M.Rak)

11.11. – oddílovka

12.11. – družinové výpravy

17.11. – Městské lázně Vsetín

18.11. – oddílový pátek

18.11. - schůzka s rodiči

25.11. – oddílovka

27.11. – Kurz westernového umění

(4.11. – středisková hra – Černé čepičky)

(11.-13.11. – Dračí doupě)

7. 10. – Oddílová pátek – „Rukodělký“ – budeme vyrábět oddílové kuželky a bublinové otisky. Každý kdo bude chtít přijít si sebou vezme: Pet láhev 1,5 l (např. od kyselky), nějaké staré noviny a nůžky.

21. 10. – Oddílový pátek – bude probíhat ve znamení hlavolamů, hádanek, soubojů a soutěží o zajímavé ceny :-)

Brigáda na Bařince

Kdy: **8.října 2005**

Odjez: autobusem 6.50 z Kateřiníc, nebo sraz v Ratiboři u Kina v 7.00h
(z Hošťálkové 7.10h)

S sebou: 70Kč (bude to asi stát míň), svačinu a pití na celý den, pláštěnka, pracovní oblečení a rukavice, pevné boty
Návrat: nejpozději do 18.30h

Oddílová výprava HAWAI – Půl Číny

Kdy: **28. – 30. 10. 2005**

Odjezd: autobusem 6.50 z Kateřiníc, nebo sraz v Ratiboři u Kina v 7.00h
(z Hošťálkové 7.10)

S sebou: 200 Kč (doprava + jídlo popřípadě zbytek vrátíme), spacák, karimatku, ešus+lžičku+hrníček,oblečení podle počasí + náhradní oblečení, pláštěnku, přezůvky, deník, tužka, KPZ

Návrat: nejpozději do 17.00h
Kdo jede, dejte prosím nejpozději do 24.10. vědět Janině a pokud možno i 150Kč na jídlo, děkuji.

Schůzka s rodiči 18.11.2005

Dovolují si Vás všechny pozvat na schůzku konanou 18.listopadu v 1830 hod. v Kateřinické klubovně. Pokusíme se vám odpovědět na všechny vaše dotazy a pohostíme vás výbornými buchtami a kávou či čajem. Věřím, že se podaří připravit i promítání krátkého videa nebo fotek z akcí. Pevně věřím, že se sejdem v hojném počtu.

Děkuji - za ŠESTKU - Zub

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).